

- a) je členský stát oprávněn vymezit ve vnitrostátních právních předpisech fondy, které spadají pod pojem „zvláštních investičních fondů“ („fondů kolektivního investování“), tak, že vyloučí takové druhy fondů, jaké jsou popsány v první otázce, a zároveň zahrne subjekty kolektivního investování vymezené ve směrnici 85/611, v platném znění?
- b) do jaké míry (jsou-li vůbec) jsou pro otázku, zda je členský stát povinen takové druhy fondů, jaké jsou uvedeny v první otázce, označit ve svých vnitrostátních právních předpisech jako „fondy kolektivního investování“, relevantní následující aspekty:
- charakteristiky fondu (uvedené v první otázce);
 - míra, v níž je takový fond „podobný“ subjektům investování, které již byly v dotčeném členském státu označeny za „fondy kolektivního investování“, a „proto je ve vztahu k nim v soutěžním postavení“?
- 3) Pokud je pro odpověď na druhou otázku, písm. b) bod ii) relevantní určení míry, v níž je takový fond „podobný“ subjektům investování, které již byly v dotčeném členském státu označeny za „fondy kolektivního investování“, a „proto je ve vztahu k nim v soutěžním postavení“, je nutné posoudit existenci nebo rozsah „hospodářské soutěže“ mezi dotčeným fondem a takovými jinými subjekty investování jako samostatnou otázku nezávislou na otázce „podobnosti“?

(¹) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

(²) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom dne 12. srpna 2011 — Mark Alemo-Herron a další v. Parkwood Leisure Ltd

(Věc C-426/11)

(2011/C 311/40)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas,

Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Odpůrkyně: Parkwood Leisure Ltd

Předběžné otázky

- Platí v případě, kdy má — stejně jako v projednávané věci — zaměstnanec vůči převodci smluvní právo na to, aby se na něj vztahovaly podmínky, jež jsou příležitostně vyjednány a dohodnuty subjektem kolektivního vyjednávání jakožto třetí stranou, a povaha takového práva je vnitrostátním právem považována spíše za dynamickou než statickou ve vztahu mezi zaměstnancem a převádějícím zaměstnavatelem, že článek 3 směrnice Rady 2001/23/ES (¹) ze dne 12. března 2001 ve spojení s rozhodnutím Soudního dvora ve věci Werhof v. Freeway Traffic Systems GmbH & Co KG, Recueil s. I-2397
 - vyžaduje, aby takové právo bylo chráněné a vymahatelné vůči nabyvateli v případě relevantního převodu, na nějž se vztahuje zmíněná směrnice, nebo
 - opravňuje vnitrostátní soudy k tomu, aby měly za to, že je takové právo chráněné a vymahatelné vůči nabyvateli v případě relevantního převodu, na nějž se vztahuje zmíněná směrnice, nebo
 - zakazuje vnitrostátním soudům, aby měly za to, že je takové právo chráněné a vymahatelné vůči nabyvateli v případě relevantního převodu, na nějž se vztahuje zmíněná směrnice?
- Za okolností, kdy členský stát splnil své povinnosti ohledně provedení minimálních požadavků článku 3 směrnice 2001/23, avšak kdy vyvstává otázka, zda je prováděcí opatření potřeba vykládat v tom smyslu, že jdou nad rámec těchto požadavků, a to způsobem, který je příznivý pro chráněné zaměstnance, neboť jim přiznává dynamická smluvní práva vůči nabyvateli, mohou soudy členského státu na výklad prováděcích právních předpisů uplatňovat vnitrostátní právo, a to vždy pod podmínkou, že tento výklad není v rozporu s právem Společenství, nebo musí být pro takový výklad zvolen jiný přístup, a pokud ano, jaký?
- Může v projednávané věci, kdy zaměstnavatel netvrdí, že by existence dynamického práva zaměstnance na kolektivně dohodnuté podmínky, která vychází z vnitrostátního práva, byla porušením práv zaměstnavatele podle článku 11 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vnitrostátní soud uplatnit výklad pravidel TUPE, jichž se zaměstnanci dovolávají?

(¹) Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98)